

סיפור העלאת הנביא הגדול - ישוע המשיח

בן מרים - לגן עדן

ולהציל אותו מפגיעה

ולא הרגו אותו ולא צלבו אותו, אלא נמשלו אליהם

הם נחלקו על כך כי אין ספק בכך. אין להם ידיעה על כך אלא לעקוב

החשודים בהחלט הרגו אותו.

"במקום זאת, אלוהים הקים אותו לעצמו, ואלוהים הוא אדיר, חכם

ספטמבר»הקוראן האציל - סורת אן-ניסה - פסוק»

הכין: מגיד בן סולימאן

סיפור העלאתו של ישו, בנה של מרים בשם אלוהים, החסד ביותר, הרחום ביותר

השבח לאל, אנו משבחים אותו, מבקשים את עזרתו ומבקשים את סליחתו, ואנו מבקשים מחסה באלוהים מפני הרוע של עצמנו ומן הרעות של

'מעשינו, מי שה' מנחה, אין מטעה, ומי שמטעה, אין לו מדריך, ואני מעיד שאין אל מלבד ה

:לבד, אין לו פרטנר, ואני מעיד שמוחמד הוא עבדו ושליחו. באשר להלן

כאשר אלוהים שלח את ישוע, בן מרים, עם הוכחות ברורות והדרכה, היהודים קנאו במה שנתן לו אלוהים, העליון, על הנביאות

והניסים המסנוורים, כי היה מרפא את העיוור - ומי שנולד עיוור - בניגוב ידו עליו, ויהיה

הוא היה רואה, והיה מרפא את המצורע ומחיה את המתים ברוך ה', ויעשה ציפור מחימר, ואז היה נושף בה זזו תהיה ציפור

ברשותו של אלוהים, הוא ייראה עף, אל ניסים אחרים שבהם אלוהים כיבד אותו ועשה אותם בידי

למרות זאת, היהודים שיקרו, והם נבדלו ממנו, וביקשו להרע לו בכל שביכולתם, מתוך קנאה מעצמם, עד שהתרגז

נביא האלוהים, ישוע עליו השלום, אינו גר איתם בעיר, אלא הוא ואמו עליהם השלום, מטיילים הרבה

מדינות, אז זה לא שכנע אותם לעזוב את העיר שלו, אז הם חיפשו את מלך דמשק באותה תקופה - הוא היה אדם

הוא היה אחד המתפללים לכוכבי הלכת, הזריחה. אדונו, נביא הבית הקדוש, הוא אדם שמפתה אנשים, מטעה אותם ומשחית אותם

המלך, אז כעס על סגנו, האשים את המלך על כך, וקידש שהוא יזהר בזה הנזכר, כלומר מקיף אותו

ואנשיו בביתו, ולצלבו ולשים קוצים בראשו, ולהספיקו מפגיעה באנשים

והבית הקדוש, הוא וקבוצת יהודים הלכו אל הבית שבו היה ישוע עליו השלום עם קבוצת אנשים

חבריו, שנים עשר או שלוש עשרה, ונאמר: שבעה עשר איש, זה היה ביום שישי אחר הצהריים

בליל שבת, הם צררו עליו, וכאשר ישוע, ישו, בן מרים, הרגיש שהם בהכרח ייכנסו אליו או יצאו ממנה

?להם אמר לחברותיו: מי מכם יפגוש את דמותי, והוא יהיה לווייתי בגן עדן

?משמע: מי מכם יסתפק בכך שאלוהים יראה כמוני, ויפדה אותי מפגעייהם, ושכרו יהיה להיות לווייתי בגן עדן

אז קם בחור צעיר והאציל את עצמו על כך, אבל המשיח היה צעיר ממנו, אז המשיח החזיר את הבקשה בפעם השנייה.

ושלישית, ובכל פעם רק אותו צעיר יקום, קבע שאני אגאל את עצמו למשיח כדי שלא יבוא למשיח

הוא נפגע, וכאשר המשיח ראה את עיצובו של הצעיר, אמר לו: (אתה הוא), כלומר: אתה תהיה זה שיקום

בשליחות זו הטיל עליו אלוהים את דמותו של ישוע, עד שהפך למשיח, ונפתח חלון מגג הבית

.וישוע עליו השלום לקח שנת שינה, כלומר נמנם, והוא הועלה לשמים בעודו כזה, אבל הוא לא היכה אותו

:סיפור העלאתו של ישו, בנה של מריסרע, והיהודים לא יכלו להזיקו או להכתים אותו בכלום, כמו שאמר ה' עליון

כשהועלה לגן עדן, שמחו מהבית אלו שהיו חבריו של {אני אקח אותך ואעלה אותך אל מי שיטהר אותך מהכופרים המשיח, וכאשר ראה את הסובבים את הבית

הצעיר ההוא שחשבו שהוא ישוע, אז לקחו אותו בלילה וצלבו אותו, ושמו קוצים על ראשו, והיהודים הופיעו

הם חיפשו את ליבו והתפארו בו, וכתות של הנוצרים האמינו להם בשל בורותם באמיתות העניין, פרט לאלה אשר

הוא היה בבית עם המשיח, כי הם היו עדים לרוממותו, ובאשר לשאר, הם חשבו, כפי שחשבו היהודים, שהצלוב

הוא המשיח, בנה של מרים

.כל זה הוא בחינת אלוהים עבור עבדיו, כי יש בו חוכמה רבה בכך

.וְהִלֵּל הָאֱלֹהִים אֶת הַדָּבָר וְהִתְהַלֵּל, וְהִתְבָּרַר וְהִתְבָּרַר בְּהוֹא הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר גָּלָה אֶל שְׁלִיחוֹ הַנְּצִיל, הַתּוֹמֵךְ

בניסים, הוכחות ברורות וראיות, אמר העליון - והוא האמיתי מבין האומרים, וריבוננו של עולם, כל-יודע

על סודות ומצפון, מי שיודע את הסודות שבשמים ובארץ, היודע מה היה ומה יהיה ומה שלא

אם כן, איך היה זה: "ולא הרגוהו ולא צלבוהו, אלא עשה אותם כמוהו", כלומר: ראו את דומה לו וחשבו אותו, אז

"לדבריו, "החולקים על כך מוטלים בספק לגבי זה. אין להם ידע על כך אלא בעקבות השערות

הוא הרג אותו מקרב היהודים, ומהנוצרים שהאמינו להם, אז הוא אמר: "לא הרגו אותו בוודאות", כלומר: לא הרגו אותו בוודאות שהוא

.עיסא, אבל שאקין הוזה

אחר כך אמר: "אכן, אלוהים היה אדיר, חכם, אלוהים העניק לו, ו(כלומר, אלוהים הוא אדיר, כלומר מתגבר, ממי שמתנהג למתחזה, ויש לו

התהילה והדומיננטיות הללו התגלו בסיפור הגדול הזה שבו הציל אלוהים את נביאו האציל מפגיעה והשפלה.

הוא תיאר את עצמו באומרו "חכים", כלומר הוא חכם בכל מה שהוא גוזר וגוזר בדברים שהוא יוצר ומניח

העניינים נמצאים במקומם, ויש לו חוכמה רבה, טיעון שאין להפריך, סמכות רבה והפקודה העתיקה.

לאחר עלייתו של ישו, הנוצרים התפצלו לשלוש כתות וכתות, וקבוצה אחת אמרה: אלוהים יכול לעשות איתנו מה שהוא רוצה, אז

הוא עלה לגן עדן. ואלה הם היעקוביטים, הם טוענים שישוע הוא אלוהים, יתעלה אלוהים מעל זה

סיפור 'וחבורה אמרה: לנו (בן ה') היה מה שהוא רצה, ואז ה' העלה אותו אליו. ואלה הנסטוריאנים, יתעלה ה העלאתו של ישו, בנה של מרים וקבוצה אמרה: לנו (לעבד ושליח ה') היה כל מה שהוא רוצה, אז ה' הקים אותו אל עצמו. ואלה הם חסידי האמיתיים של המשיח, אשר

הם לא חרגו מהאמונה הנכונה בו, לא העריצו זאת מעבר לגבולות המותרים, ולא תיארו זאת כדבר

על תיאורי האלוהות והדאיזם.

אז התגייסו שני הכופרים נגד הכת הישר, והם הרגו אותה, והרשע לא נשאר עד שישלח אלוהים

מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, עם דת האסלאם, כדי להראות לאנשים את האמונה הנכונה במשיח, ישוע, בן מרים.

והנס האלוהי הזה שקרה למשיח (ההצלה שלהם מרצח וצליבה, ואז התעוררתם לגן עדן) גדול יותר מאשר

אמו נשאה אותו בלי אב, אז מי שהאמין בדברים האלה, יותר נכון להאמין בזה, ומי שהלל את המשיח

ישוע, בנה של מרים, לא צריך להתרגש יותר מדי שהניסים האלה יקרו לו, כי אלוהים עושה ניסים למי שהוא רוצה

איך ומתי ירצה, ה' הכול יכול

השבח לאל, ותפילת ה' ושלום על מוחמד נביאנו ועל כל הנביאים ושולחים.

מגיד בן סולימאן

majed.alrassi@gmail.com

00966505906761

'ראה "תפסיר של אבן אבי חטים", ב

והפירוש של "ג'מי אל-; סיפור אמירת הקב"ה: "לא הרגו אותו ולא צלבו אותו, אלא נמשלה להם..." סורה אן-ניסה "באיין" מאת אבן ג'ריר בפירוש האחרון של סורת א-סאף, ו"הסבר הקוראן הגדול

עימאד אלדין אבן קתר, סורה אן ניסא:

סיפור העלאתו של ישו, בנה של מריסהו אלוהים, אדון גבריאיל, מייקל וישראלפיל

יודע הנעלם והנראה, אתה שופט בין עבדיך מה היו

.בה הם נבדלים, הנח אותי לאמת שעליה הם חלוקים, ברשותך, כי אתה מנחה את מי שתרצה לדרך ישרה

.ואלוהים הוא כל-יודע וחכם, ויהי שלום וברכות ה' על מחמד נביאנו ועל כל נביאיו, ושלום וברכות ה' עליכם בשפע